

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับลักษณะโวหารและความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ กับความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การหาความสัมพันธ์ภายในทีละคู่ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ระหว่างความรู้เกี่ยวกับลักษณะโวหาร (X_1) ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (X_2) และความสามารถในการเขียนภาษาไทย (Y) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร แสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในทีละคู่แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปร 3 ตัว

ตัวแปร	X_1	X_2	Y
X_1	1.00		
X_2	0.43*	1.00	
Y	0.17*	0.16*	1.00

* $P < 0.01$

จากตารางที่ 1 ปรากฏผล ดังนี้

1.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับลักษณะโวหารกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.43 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1

1.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับลักษณะโวหารกับความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.17 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2

1.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจกับความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.16 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 3

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ระหว่างความรู้เกี่ยวกับลักษณะโวหาร (X_1) และความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (X_2) กับความสามารถในการเขียนภาษาไทย (Y) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร ได้ค่าดังนี้

$$R_{Y, X_1, X_2} = 0.22^*$$

$$R^2 = 0.05$$

$$*P < 0.01$$

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างความรู้เกี่ยวกับลักษณะโวหาร และความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (ตัวแปรอิสระ) กับความสามารถในการเขียนภาษาไทย (ตัวแปรเกณฑ์) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 4 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า 0.22 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างความรู้เกี่ยวกับลักษณะโวหารกับความสามารถในการเขียนภาษาไทย และความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจกับความสามารถในการเขียนภาษาไทย แสดงว่าเมื่อผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะโวหารและมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจร่วมกัน

จะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยได้ผลดีกว่ามีความรู้เกี่ยวกับลักษณะโวหาร หรือมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียวที่จะส่งผลต่อ ความสามารถในการเขียนภาษาไทย เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหภาพในการพยากรณ์ ($R^2 = 0.05$) ซึ่งหมายความว่า ความแปรปรวนของความสามารถในการเขียนภาษาไทย ร้อยละ 5 เป็นผลมาจากความรู้เกี่ยวกับลักษณะโวหารและความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ร่วมกัน ความแปรปรวนที่เหลืออีกร้อยละ 95 เป็นส่วนที่เกิดจากสาเหตุอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย